

Nepriazeň

PREZIDENT HENRY B. EYRING

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Vydávam vám svoje svedectvo, že Boh Otec žije. On určil každému z nás cestu, ktorá nás vycibří a zdokonalí, aby sme mohli byť s Ním.

Moji milovaní bratia a sestry, táto príležitosť hovoriť k vám je veľkou a posvätnou výsadou. Modlím sa, aby mohli byť moje slová nápomocné a dali vám povzbudenie.

Napriek všetkým odlišnostiam, ktoré máme v našich životoch, máme minimálne jednu spoločnú výzvu. Všetci musíme čeliť nepriazni. Môžu byť obdobia, niekedy i celkom dlhé, keď sa nám zdá, že naše životy bezstarostne plynú. Ale súčasťou toho, že sme ľudia je to, že pohodlie nahradí utrpenie, obdobia dobrého zdravia sa skončia a príde nešťastie.

Hlavne, keď časy finančného zabezpečenia trvajú nejakú tú chvíľu, príchod utrpenia alebo strata materiálneho bezpečia môže priniesť strach a niekedy dokonca i zlosť.

Zlosť prichádza aspoň z časti z pocitu, že to, čo sa deje nie je fér. Môže sa zdať, že dobré zdravie a vyrovnaný pocit istoty sú zaslúžené a prirodzené. Keď sa stratia, môže prísť pocit nespravodlivosti. Dokonca i odvážny muž, ktorého som poznal plakal a zvolal z fyzického utrpenia k tým, čo mu slúžili: „Vždy som sa snažil byť dobrý. Ako sa toto mohlo stať?“

Túžba po odpovedi na to „Ako sa toto mohlo stať?“ sa stáva dokonca bolestivejšou vtedy, keď tí, ktorí trpia sú tí, ktorých milujeme. A je to pre nás obzvlášť ťažké pochopiť, keď tí, ktorí sú postihnutí sa nám zdajú byť bez viny. Potom môže takéto utrpenie otriasť vierou v skutočnosť milujúceho a všemocného Boha. Niektorí z nás videli ako takéto pochybnosti nakazia celú generáciu ľudí v čase vojny alebo hladu. Takéto pochybnosti môžu rásť a rozšíriť sa

až tak, že sa niektorí môžu odvrátiť od Boha, ktorého obviňujú z toho, že je ľahostajný alebo krutý. A ak sú nekontrolované, tieto pocity môžu viesť k strate viery v to, že vôbec existuje Boh.

Mojim cieľom dnes je uistiť vás, že náš Nebeský Otec a Spasiteľ žijú a že milujú celé ľudstvo. Práve naša príležitosť čeliť nepriazni a ťažkostiam je časťou dôkazu o ich nekonečnej láske. Boh nám dal dar života v smrteľnosti, aby sme sa mohli pripraviť na obdržanie toho najväčšieho daru Božieho, a to večného života. Potom sa náš duch zmení. Budeme schopní chcieť to, čo chce Boh, myslieť si to, čo si myslí On, a tak budeme pripravení na to, aby nám bolo zverené večné potomstvo, ktoré budeme učiť a viesť skrze skúšky, aby boli vychovaní k tomu, že budú spôsobilí žiť navždy vo večnosti.

Je jasné, že aby sme mali tento dar, a aby nám bola prejavená dôvera, musíme byť zmenení skrze správne rozhodnutia, ktoré sa ťažko robia. Na takú veľkú dôveru sa pripravujeme tým, že prejdeme skrze nepríjemné a náročné skúsenosti v smrteľnosti. Takáto výchova môže nastať iba vtedy, ak máme skúšky kým slúžime Bohu a v Jeho mene aj druhým.

Pri takejto výchove zažívame nešťastie a šťastie, chorobu a zdravie, smútok z hriechu a radosť z odpustenia. Takéto odpustenie môže prísť iba skrze nekonečné uzmiernenie Spasiteľa, ktoré vykonal skrze bolesť, ktorú by sme nedokázali

zniesť a ktorú môžeme len matne pochopiť.

Keď musíme čakať v súžení na Spasiteľovu prisľúbenú pomoc, uteší nás to, že On nám zo skúsenosti vie pomôcť a uzdraviť nás. Kniha Mormonova dáva určité uistenie o Jeho moci útechy. A viera v túto moc nám dá trpezlivosť, keď sa modlíme, pracujeme a čakáme na pomoc. On by mohol zistiť ako nám pomôcť jednoducho zjavením, ale rozhodol sa, že sa to naučí skrze Svoju osobnú skúsenosť. Tu je o tom záznam od Almu:

On prorokoval, že Ježiš vyjde, trpiac bolesťami a strasťami a pokušeniami všetkého druhu; a to sa stane, aby sa naplnilo slovo, ktoré hovorí, že na seba vezme bolesti a nemoci ľudu Svojho.

A vezme na seba smrť, aby uvoľnil putá smrti, ktoré pútajú ľud Jeho; a vezme na seba ich slabosti, aby Jeho vnútro bolo naplnené milosrdenstvom podľa tela, aby poznal podľa tela, ako pomôcť Svojmu ľudu podľa jeho slabostí.

A teraz, Duch pozná všetky veci; no jednako Syn Boží bude trpieť podľa tela, aby na seba mohol vziať hriechy ľudu Svojho, aby mohol vymazať priestupky jeho podľa moci vyslobodenia Svojho; a teraz hľa, toto je svedectvo, ktoré je vo mne.¹

I keď cítite pravdu ohľadom schopnosti a láskavosti Pána zachrániť vás vo vašich skúškach, stále to môže otestovať vašu odvahu a silu vytrvať. Prorok Joseph Smith zvolal v agónii, keď bol v temnici a spytoval sa,

kde je Boh a kde je stánok, ktorý skrýva miesto úkrytu Jeho?

Spytoval sa ako dlho bude Jeho ruka zadržovaná a Jeho čisté oči hľadať z večných nebies na nepravosti Jeho ľudu a Jeho služobníkov a do Jeho ucha bude prenikať Jeho volanie?²

Pánova odpoveď mi pomohla a povzbudila ma v časoch temnoty. Toto je ona:

Povedal mu, že jeho duša má byť naplnená pokojom; jeho utrpenie a jeho ťažkosti budú iba krátkou chvíľou,

a potom, ak dobre vytrvá, Boh ho povýši na výsosti a zvíťazí nad všetkými svojimi nepriateľmi.

Povedal, že jeho priatelia pri ňom stále stoja a opäť ho pozdravia s vreľým srdcom a priateľskými rukami.

On ešte nie je na tom tak ako Jób, lebo jeho priatelia s ním nebojújú a neobviňujú ho z priestupku, tak ako to robili Jóbovi.³

Videl som vieru a odvahu prichádzajúcu zo svedectva, že je pravdou, že sme pripravovaní pre večný život. Pán zachráni Svojich verných služobníkov. A učeník, ktorý prijme skúšku ako výzvu na rast, a tým pádom na spôsobilosť pre večný život, môže nájsť mier uprostred trápenia.

Nedávno som sa rozprával s mladým otcom, ktorý stratil prácu v súčasnej ekonomickej kríze. Vie, že stovky tisíc ľudí s rovnakým druhom schopností so zúfalstvom hľadajú prácu, aby nasýtili svoje rodiny. Jeho tiché sebavedomie

ma viedlo k tomu, aby som sa ho spýtal, čo urobil preto, aby si bol taký istý, že nájde spôsob ako sa postarať o svoju rodinu. Povedal, že sa zamýšľal nad svojim životom, aby si bol istý, že urobil všetko čo mohol, aby bol hodný Pánovej pomoci. Bolo jasné, že jeho potreba a viera v Ježiša Krista ho privádzali k tomu, aby bol poslušný Božím prikázaniam, i keď to bolo ťažké. Povedal, že zbadal túto príležitosť, keď spoločne so svojou manželkou čítal v Almovi o tom, keď Pán pripravil ľud na nájdenie evanjelia prostredníctvom nepriazne.

Pamätáte si na obdobie, keď sa Alma obrátil k mužovi, ktorý viedol ľud v núdzi. Tento muž mu povedal, že sú prenasledovaní a odmietaní kvôli svojej chudobe: Záznam hovorí, že keď Alma toto počul, otočil sa hneď tvárou k nemu a pozrel sa s veľkou radosťou; lebo uvidel, že ich utrpenie ich skutočne pokorilo a že boli pripravení vypočuť si slovo.

Preto už viac nehovoril k zvyšku zástupu; ale vztiahol svoju ruku a zvolal k tým, ktorí boli skutočne kajúnci a povedal im, že vidí, že sú pokorní v srdci; a ak je tomu tak, tak sú požehnaní.⁴

Verš pokračuje tak, že chváli tých, ktorí sa pripravili na nepriazeň počas zdarného obdobia. Mnohí z vás mali predtým ako prišla kríza vieru, aby sa snažili byť spôsobilí pre pomoc, ktorú teraz potrebujete.

Alma pokračuje, že ten, kto sa skutočne pokorí a činí pokánie za svoje hriechy a vytrvá až do konca, bude požehnaný – oveľa viac

požehnaný ako tí, ktorí boli donútení byť pokornými kvôli svojej nesmiernej chudobe.⁵

Ten mladý muž, s ktorým som nedávno hovoril urobil viac než len to, že si odložil nejaké jedlo a malé úspory na horšie časy, o ktorých nás proroci varovali, že prídu. Začal si pripravovať svoje srdce, aby bol hodný Pánovej pomoci, o ktorej vedel, že ju bude v blízkej budúcnosti potrebovať. Keď som sa v ten deň, keď stratil prácu spýtal jeho manželky, či sa trápila, povedala mi so spokojnosťou v hlase: „Nie, práve sme sa vrátili z kancelárie biskupa. Sme platcami plného desiatku.“ Teraz je ešte príliš skoro sa k tomu vyjadrovať, ale ja som sa cítil rovnako uistený ako oni: „Všetko dobre dopadne.“ Tragédia nenarušila ich vieru; otestovala ju a posilnila. A pocit pokoja, ktorý Pán prisľúbil bol už udelený uprostred búrky. Ďalšie zázraky budú nasledovať.

Pán vždy prispôsobí pomoc osobe v núdzi, aby ich čo najlepšie posilnil a očistil. Často to príde ako inšpirácia urobiť to, čo sa pre osobu, ktorá sama potrebuje pomoc môže zdať nesmierne ťažké. Jednou z veľkých skúšok života je, keď nám smrť zoberie milovaného manžela alebo manželku. Prezident Hinckley opísal bolesť, keď sestra Hinckleyová už viac nebola po jeho boku. Pán pozná potreby tých, ktorí sú smrťou odlúčení od svojich najbližších. On videl bolesť vdov a počas Svojej pozemskej skúsenosti spoznal ich potreby. Požiadal Svojho milovaného

apoštola, keď bol v agónii na kríži, aby sa staral o Jeho ovdovenú matku, ktorá mala čoskoro stratiť syna. On teraz cíti potreby manželov, ktorí stratili svoje manželky a potreby manželiek, ktorých smrť ponechala osamote.

Väčšina z nás pozná vdovy, ktoré potrebujú pozornosť. Dojíma ma, keď počujem, že jedna staršia vdova, ktorú som sa chystal znovu navštíviť, bola inšpirovaná, aby navštívila mladšiu vdovu, aby ju utešila. Vdova, ktorá sama potrebovala útechu bola poslaná, aby utešila ďalšiu. Pán pomohol a požehnal dve vdovy tým, že ich inšpiroval, aby sa navzájom povzbudili. A tak On prišiel na pomoc im obom.

Pán poslal rovnakým spôsobom pomoc pokornému chudobnému človeku v Alme 34, ktorý zareagoval na učenie a svedectvo Jeho služobníkov. Potom ako učinili pokánie a boli obrátení, boli naďalej chudobní. Ale On ich poslal, aby urobili pre druhých to, čo sa mohlo logicky zdať za hranicami ich možností a čo stále potrebovali. Mali dať druhým to, v čo dúfali, že On dá im. Skrze Svojho služobníka dal Pán týmto chudobným obráteným túto ťažkú úlohu: Povedal im, že ak urobia všetky tieto veci a budú odmietať potrebných, a nahých a nebudú navštevovať chorých a súžených, a nebudú dávať zo svojho majetku, ak nejaký majú, tým, ktorí to potrebujú, že ak nebudú robiť tieto veci, ich modlitby sú márne a nič im neprospejú a budú ako pokrytci, ktorí zapierajú vieru.⁶

To sa mohlo zdať príliš veľa od ľudí, ktorí boli sami v takej veľkej núdzi. Ale poznám jedného mladého muža, ktorý bol inšpirovaný urobiť presne toto na začiatku svojho manželstva. On a jeho manželka len ťažko dokázali vyžiť z veľmi malého príjmu: Ale on uvidel ešte ďalší manželský pár, ktorý bol ešte chudobnejší ako oni. Na prekvapenie svojej manželky im poskytol pomoc z ich skromných financií. Prišiel k nim prisľúbený pocit pokoja aj keď boli stále chudobní. Neskôr prišlo také požehnanie blahobytu, ktoré prekročilo aj ich najodvážnejšie sny. A vzor toho, že si všímali niekoho v núdzi, niekoho kto mal menej alebo mal starosti, sa nikdy neskončil.

Existuje ešte ďalšia skúška, ktorá ak ju dobre zvládneme, môže priniesť požehnanie v tomto živote a požehnanie na večnosť. Vek a choroba v nás otestujú to najlepšie. Môj priateľ slúžil ako náš biskup, keď bývali moje dcéry ešte stále doma. Hovoria o tom, čo cítili, keď vydával svoje jednoduché svedectvo pri táborákoch v horách. Miloval ich, a ony to vedeli. Bol uvoľnený z povolania nášho biskupa. Predtým slúžil ako biskup v inom štáte. Stretol som sa s tými, ktorí boli z jeho predchádzajúceho zboru a pamätajú si na neho tak ako moje dcéry.

Občas som ho navštívil u neho doma, aby som sa mu poďakoval a dal mu kňazské požehnanie. Jeho zdravie sa začalo pomaly zhoršovať. Nepamätám si všetky zdravotné

ťažkosti, ktoré mal. Potreboval operáciu. Mal neustále bolesti. Avšak vždy, keď som ho navštívil, aby som ho utešil, on urobil presný opak. Jeho chrbát a nohy ho donútili k tomu, aby nosil pri chôdzi palicu. Avšak na zhromaždení vždy sedel blízko dverí, aby mohol tých, ktorí prišli skôr privítať s úsmevom.

Nikdy nezabudnem na pocit úžasu a obdivu, ktorý som cítil, keď som doma otvoril zadné dvere a videl som ako prichádza po príjazdovej ceste. Bolo to v deň, keď sme vyniesli smetné nádoby, aby ich mohla mestská služba vyniesť. Ráno som vyložil nádobu na ulicu. A tam bol on ťahajúc smetnú nádobu hore kopcom jednou rukou, zatiaľ čo sa druhou rukou opieral o palicu, aby sa udržal v rovnováhe. Dával mi pomoc, o ktorej si myslel, že ju potrebujem, keď ju on potreboval oveľa viac ako ja. A pomáhal s úsmevom a bez opýtania.

Navštívil som ho, keď sa o neho nakoniec starali sestričky a doktori. Ležal na posteli v nemocnici, stále v bolesti a stále sa usmieval. Jeho manželka mi zavolať, aby mi povedala, že je stále slabší. Môj

syn a ja sme mu dali kňazské požehnanie, keď ležal v posteli s infúziami a hadičkami. Ja som spečatil požehnanie prísľubom, že bude mať čas a silu urobiť všetko, čo Boh má pre neho pripravené v tomto živote, aby prešiel každou skúškou. Načiahol svoju ruku, aby stisol tú moju, keď som odchádzal od postele a zberal sa na odchod. Bol som prekvapený silou jeho stisku a pevnosťou jeho hlasu, keď povedal: „Ja to zvládnem.“

Odchádzal som mysliac si, že ho čoskoro znovu uvidím. Ale na druhý deň som dostal telefonát. On odišiel na krásne miesto, kde uvidí Spasiteľa, ktorý bude jeho a našim dokonalým sudcom. Keď som hovoril na jeho pohrebe, myslel som na slová Pavla, ktorý vedel, že pôjde na to miesto, kde odišiel môj sused a priateľ.

„Ty však buď vo všetkom striezlivý, znášaj protivenstvá, plň povolanie evanjelistu, konaj si službu.

Lebo ja už mám byť obetovaný a nastal mi čas odchodu!

Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval.

Už mi je pripravený veniec

spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, ten spravodlivý sudca, a to nielen mne, ale aj všetkým, ktorí milovali Jeho zjavenie.“⁷

Mám istotu, že môj sused zvládol svoju skúšku a že bude svojmu sudcovi čeliť s radostným úsmevom.

Vydávam vám svoje svedectvo, že Boh Otec žije. On určil každému z nás cestu, ktorá nás vycibíri a zdokonalí, aby sme mohli byť s Ním. Svedčím o tom, že Spasiteľ žije. Jeho uzmiernenie spôsobuje, že naše bytosti sú očistené, keď dodržiavame Jeho prikázania a svoje posvätné zmluvy. A ja viem zo svojej vlastnej skúsenosti, že On nám môže dať silu a aj nám ju dá, aby sme sa preniesli cez každú skúšku. Prezident Monson je Pánovým prorokom. On drží všetky kľúče kňazstva. Toto je Pánova pravá Cirkev, v ktorej spolu s Ním pozdvihujeme jeden druhého a sme požehnaní, keď pomáhame tým, ktorých nám On dáva do cesty a ktorí podobne trpia. V mene Ježiša Krista, amen.

POZNÁMKY

1. Pozri Alma 7:11–13.
2. Pozri NaZ 121:1–2.
3. Pozri NaZ 121:7–10.
4. Pozri Alma 32:6–8.
5. Pozri Alma 32:15.
6. Pozri Alma 34:28.
7. 2. Timoteovi 4:5–8.